

دکتر فیاض بخش

در باره درد

میکنند ، سه دسته‌اند :

- ۱- عوامل مکانیکی مانند : فشار و کشش
- ۲- عوامل فیزیکی مانند : حرارت والکتریسته .

۳- عوامل شیمیایی که مهمترین آنها موادی است که در نتیجه کار عضلانی ، در عضله جمع می‌شوند .

آستانه درد : هر یک از سه عامل بالا ، برای اینکه بتواند ایجاد درد کند باید شدتی داشته باشد که کمتر از آن مقدار نمی‌تواند ایجاد درد کند (حداقل شدتی) را

تعريف درد :

درد حس نامطبوع خاصی

است که در نتیجه تحریک الیاف عصبی

بوسیله محركهای مختلف بروز می‌کند .

فاایده درد : بهترین و اولین زنگ خطر

است که ایجاد یک اختلال را در ساختمان

بدن ، اعلام میدارد که صاحب درد را ،

محبور باقdam برای برطرف کردن اختلال

مینماید .

عواملی که موجب بروز درد می‌شوند :

عواملی که در ساختمان بدن ایجاد درد

علت پیدایش درد اقدام نکنیم ، نسوجی را که منشاء درد هستند در مقابل خطر آنهدام قرار داده ایم .

تغییرات آستانه درد : آستانه درد در بعضی از حالات غیر عادی ممکن است کم و یا زیاد شود .

مثلاً : در امراض عفونی وتب دار ، در ضعف اعصاب ، در ناحیه‌ای که ضربه خورده و آمامس وورم کرده است ، آستانه درد پائین می‌آید ، یعنی درد ، زودتر و بیشتر حس می‌شود .

واکنش در مقابل درد : واکنش در مقابل درد برخلاف آستانه درد در افراد یکسان نیست و تفاوت بسیار زیادی دارد ،

مثلاً : بعضی افراد ، دندان درد را بدون آنکه خم به ابرو بیاورند تحمل می‌کنند ، در حالیکه بعضی دیگر ، از همین مقدار درد ناراحتی زیاد نشان میدهند ، دچار اضطراب می‌شوند ، وی طاقت می‌گردد .

عوامل زیادی موجب اختلاف در واکنش در مقابل درد می‌شوند که مهمترین آنها به قرار زیر است :

۱- قدرت روحی : بعضی از نظر روحی حساستر و بی ثبات‌ترند ، و در مقابل درد ، بیش از دیگران متاثر می‌شوند ، و برعکس بعضی دیگر تحت تاثیر عوامل خانوادگی و تعلیمات و بینش‌های مذهبی درد را بهتر

که موجب درد می‌شود ، در افراد مختلف بررسی کرده و باین نتیجه رسیده‌اند که این "شدت" در افراد مختلف تقریباً مساوی است .

وقتی که شدت یکی از این سه عامل ، به اندازه‌ای برسد که بدن آغاز به احساس درد کند ، این آغاز را "آستانه درد" مینامند همانطورکه گفته شد "آستانه درد" در افراد مختلف تقریباً مساوی است یعنی فقط حد اکثر ۱۵ یا ۱۵ درصد در اشخاص مختلف متفاوت است بعبارت دیگر عوامل مختلف در افراد مختلف ، تقریباً با یک شدت ، ایجاد درد می‌کند ، ولی همانطورکه خواهیم دید ، واکنش عکسالعمل افراد در مقابل درد یکسان نیست .

از طرف دیگر آزمایش‌های مختلف نشان داده است که "آستانه درد" در هر نسخ ، تقریباً مساوی نصف شدت تحریکی است که برای کشن و از بین برد نسخ کافی است .

یعنی : اگر شدتی را که موجب آستانه درد می‌شود ، دو برابر کنیم نسخ از بین میروند ، و فعالیت حیاتی خود را از دست می‌دهند .

و به عبارت دیگر : اگر شدت محركهای مکانیکی یا فیزیکی ویا شیمیائی به دو برابر مقداری که جهت ایجاد درد در نسخ لازم است ، افزایش باید ، نسخ از بین می‌روند ، و خواهد مرد . و از همین جا اهمیت درد به عنوان یک عامل دفاعی بسیار مهم برای اعلام خطر معلوم می‌شود ، که اگر برای دفع

تحمل میکنند .

مبتلایان به بیماریهای عصبی و روانی ، در مقابل درد ، فوق العاده حساسند و واکنش زیاد و شدید نشان میدهند .

۲- تکرار درد :

در بعضی از اشخاص تکرار درد ، حد تحمل بیمار را بالا میبرد ، و واکنش او را حفیف تر میسازد ، و در بعضی کاملاً مسئله عکس میشود .

۳- توجه به درد :

دقت و توجه به درد ، در شدت واکنش تاثیر زیادی دارد .

مثلاً : در زمان جنگ بسیار دیده شده است که سربازی شدت زخمی شده ولی چون توجهش معطوف به جنگ بوده است ، تا ساعتها از جراحت خود مطلع نشده است ، و بر عکس بیماری که خود را برای گرفتن خون یا تزریق داخل رگ مهیا میکند ، چون دقت و توجه او کاملاً معطوف به اینکار است ، از درد سوزن بیش از اندازه لازم متاثر میشود عکس این کیفیت در کسانیکه توجهشان به خدا و امور معنوی است مشاهده میشود ، و این دسته افراد دردهای جسمانی را بخوبی تحمل میکنند و حتی در برخی از اوقات متوجه درد نمیشوند .

(داستان بیرون کشیدن تیر را ، از پای حضرت امیر المؤمنین علی (ع) در نماز شاید شنیده باشد .

۴- اطلاع از علت درد :

با خبر بودن از

علت درد نیز در واکنش موثر است ، مثلاً زنهاییکه غدهای در پستان دارند و احساس درد میکنند ، بمحض اینکه مطلع شوند که غده سلطانی نیست آنرا فراموش کرده و مثل اینکه دیگر اصلاً درد را احساس نمیکنند .

۵ خستگی : گاهی خستگی باعث افزایش واکنش در برخی از افراد میگردد ، و در برخی دیگر بر عکس .

خاصیص بالینی درد

به شش چیز درد باید اهمیت داد :

۱- محل درد ، ومحل انتشار آن

۲- شدت درد

۳- نوع درد

۴- زمان بروز درد

۵- ارتباط درد با اعمال حیاتی

۶- عوامل تسکین و یا تشدید درد ، اکنون اهمیت هریک از اعضاء و برخی از بیماریها که دانستن آن برای عموم مفید و مهم است یادآور میشیم :

۱- محل درد و محل انتشار آن :

برای تشخیص محل درد بهتر است ، همیشه از بیمار بخواهند که جای درد را دقیقاً با انگشت نشان دهد ، خواص و محل درد در بیماریهای مهمی که لازم است فوراً به پزشک مراجعه کرد باین شرح است :

الف : در قسمت سر :

در اثر ورود میکروب از راه هوا ، و خون به پرده های مغز (منژ)

شخص مبتلا به منزیت میشود که هرچه زودتر باید این بیماری سری را شناخت و درمان نمود و گرنه بیمار را در مدت سه تا چهار روز از بین میرد . درد در بیماری منزیت در قسمت سر ، بمحورت سردرد دائم و گاهی ضربان دار (توجه به نوع درد) و شدید و توام با سفتی و اسپاسم عضلات گردن میباشد ، و همراه با تب واستفراغ است و معمولاً از ساعت معینی شروع میشود و شدت میباید (توجه به زمان بروز درد) .

علت این بیماری - همانطورکه یادآور شدیم آماں پرده غز و عفونی شدن آن بجهت ورود میکروب میباشد .

ب - در قفسه سینه :

دردهای مربوط به آنژین قلبی ، نرسیدن یا کم رسیدن خون عضلات قلب که دائماً در خواب و بیداری در حال فعالیت هستند ، باعث دردهای بنام (آنژین قلبی) میشود ، نوع شدید آنژین قلبی را " آنفارکتوس " میگویند . در این بیماری قسمتی از عضله قلب بعلت نرسیدن خون ، از سی غذائی میمیرد لازم است که یادآور شویم : در بیماری " انفارکتوس " استراحت مطلق کاملاً ضروری است ، درد در آنژین قلبی معمولاً با حرکت بدن (اضافه

شدن کار قلب) تولید میشود و گاهی در نتیجه زیاده از حد تاثرات و تحریکات روحی این درد پیدا میگردد ، که اغلب با استراحت از بین میروند ، محل آن بیشتر در پشت استخوان سینه و در خط وسط است و ندرتاً ممکن است قدری به سمت چپ متایل شود ، ولی هیچگاه در نوک قلب بروز نمیکند انتشار این درد بیشتر بسمت گردن و فک و شانه چپ و گاهی دندان و زمانی بازوی چپ و دست چپ است .

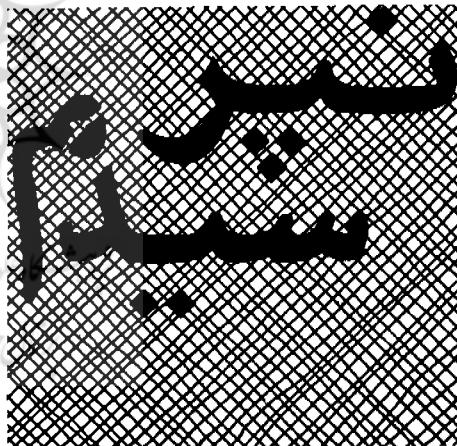
ولی اینگونه انتشار از مشخصات درد (آنژین قلبی) نیست ، چون ممکن است درد بسمت شانه راست یا پشت یا بالای معده انتشار یابد و یا اصلاً انتشاری در کار نباشد ، و یا به گونه‌ای دیگر منتشر شود ، از مشخصات نسبتاً مهم این درد آن است که بصورت فشار ظاهر میشود ، و مهمترین خصیصه درد آن است که در موقع حرکت و یا مختصراً راه رفتن بر روز میکند ، و پس از استراحت ، ایستادن و یا سنشستن در مدت زند ثانیه و یا دقیقه از بین میروند .

این خاصیت بقدرتی مهم است که میتوان گفت : هر دردی که در نیمه فوقانی بدن ، هنگام حرکت بروز کند ، و یا استراحت از بین برود ، (آنژین قلبی) است ، مگر

بسام خدا

آفَحَسْمَهُ أَفَمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبْشَانَ لَكُمْ كِلَالٌ إِنْ جَعْنَ

آیا پنداشتید که شمارای بیو ده آن شریدیم، و آنکه شابوسی ما بازگردانده نمی شوید؟

طی شد این عمر ، تودانی به چه سان
پیوچ و بس تند چنان باد دمان
همه تقصیر منست این که خودم میدام
که نکردم فکری
که تأمل ننمودم ، روزی ، ساعتی یا آسی
که چه سان میگذرد عمر گران ؟

فارغ از نیک و بد و مرگ و حیات
 بعد از آن باز نفهمیدم من
 که چه سان عمر گذشت ؟
 لیک گفتند همه
 که جوانست هنوز
 بگذارید جوانی بکند
 بهره از عمر برد کامروائی بکند
 بگذارید که خوش باشد و مست
 بعداز این باز ، و راعمری هست
 یکنفر بانک برآورد که : او
 از هم اکنون باید ، فکر آینده کند
 دیگری آوا داد
 که : چو فردا بشود ، فکر فردا بکند

سومی گفت : همانگونه که دیروزش رفت
 بگذرد امروزش ، همچنین فرداش
 با همه این احوال

من نپرسیدم هیچ
 که چه سان دی بگذشت ؟
 آنهمه قدرت و نیروی عظیم
 به چه ره مصرف گشت ؟
 نه تفکر ، نه تعمق ، و نه اندیشه دمی
 عمر بگذشت به بیحاصلی و مسخرگی
 چه " توانی " که زکف دادم مفت
 من نفهمیدم و کس نیز مرا هیچ نگفت
 قدرت عهد شباب

کودکی رفت به بازی ، به فراغت ، به نشاط
 فارغ از نیک و بد و مرگ و حیات
 همه گفتند : کنون تا بچه است
 بگذارید بخندد سادان
 که پس از این دگرش ، فرصت خنديدن نیست
 بایدش نالیسدن
 من نپرسیدم هیچ که پس از این رچه رو
 توان خنديدين
 نتوان فارغ و وارسته زغم
 همه شادی دیدن ؟
 همچو مرغی آزاد ، هر زمان بال گشادن ؟
 سرهر بام که شد خوابیدن ؟
 من نپرسیدم هیچ
 که پس از این زچه رو
 باید نالیسدن ؟

هیچکس نیز نگفت . زندگی چیست چه را
 پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات
 می‌آئیم ؟
 بعداز این چند صباح
 به چه سان باید رفت ؟
 به کجا باید رفت ؟
 با کدامین توشه ، به سفر باید رفت ؟
 من نپرسیدم هیچ ، هیچ کس نیز نگفت
 نوجوانی سپری گشت بازی ، بفراغت ، به
 نشاط

ع. هیروزابیگ

از اسفارها

آنقدر دور و برت می‌پیچید که کلافات
میکرد .

چند دقیقه‌ای گذشت ، از ناکسی خبری
نشد برای اینکه بطريقی خود را سرگرم
کرده باشم ، شروع کردم به قدم زدن ، چند
قدمی میرفتم دوباره برمیگشتم ، مدتی
می‌ایستادم و باز از نو ... البته نه مقصد
آنقدر نزدیک بود که بشود پیاده رفت و نه
هوا آنقدر مناسب که آدم دل و دماغ قدم
زدن را داشته باشد ، جائی هم که ایستاده
بودم بهترین جائی بود که میشید برای رفتن
با آن مقصد ماشین گیرآورد .

مرد میانسالی قدم زنان نزدیک من آمد
و در کنار خیابان ایستاد ، او که پالتؤی
برتن داشت و کلاهی برسر ، یقه پالتولی خود
را بالا آورده بود تا دور گردش را ببوشاند

صبح زمستان بود هوا هنوز کاملاً روش
نشده بود کنار خیابان ، نزدیک سه راهی
ایستاده بودم و انتظار میکشیدم .

سرما مجال چرت زدن را بآدم نمیداد .
تحت چنین شرایطی ، نزدیک آن سه راه که
می‌ایستادی ، باد از چند طرف هحوم
میآورد ، اول از سمت راست ، بعد سمت
چپ ، از مقابل ، از پشت سر ، بعدهم

پژوهشکاه علوم انسانی

دانشگاه

و از سوز و سرما جلوگیری کند ، گاه دستهای خود را از حیب پالتو بیرون میآورد ، کمی آنرا با حرارت دهان کرم میکرد ، سپس دوباره آنرا در چیش قرار میداد ، در حالیکه دائم غرغیر میکرد وزیر لب چیزی میکفت .

قیافه معترض و چهره عبوش آنقدر جالب بود که برای مدتی میتوانست مرا سرگرم کند همانطورکه زیر چشمی او را تماشا میکردم ، یکباره باهمان حالت نگاهی بنم انداخت . حالتی آرام و متأثر بخود گرفتم و چهره و نگاهم نسبت به او بیان همدردی را داشت . او که موقعیت را مناسب میدید با کلامی خشک و قاطع گفت : برپدرش لعنت ! گفتم : برپدر که ؟ گفت : همان که باعث شراست ، خدا سربه نیستش کند ، صدام یزید پیغور را میگوییم بعد با ناراحتی ادامه داد : این چند روزی که بزرگی جیره بندی شده ، دیگر سواریها مسافرکشی نمیکنند برای همین است که باید نوی این سرما اینقدر منتظر بمانیم .

با خنده و حرکت سر ، حرف او را تائید کرد و باز شروع کردم به قدم زدن پس از مدتی یک تاکسی خالی ، پیج سه راهی را طی کرد ووارد خیابان شد ، همه شیشه هایش بسته بود ، راننده با هردو بازویش روی فرمان تکیه داده و با رامی خیابان را طی میکرد ، معلوم بود که مشغول استراحت و تفریح است .

مرد میانسال با عجله خود را نزدیک تاکسی رسانید و فریاد زد : فردوسی . بدنبالش من گفتم : پیج شمیران . فریاد دیگری که تازه به جمع ما پیوسته بود گفت : بهارستان . راننده که جوانی بود تقریبا سی ساله ، با هیکلی نسبتا درشت ، در پاسخ بما ، هر دو دست را از روی فرمان بلند کرد و نزدیک گوش خود برد ، در همان حال کمی نظر براست نمود ، سرخود را مقداری پائین آورد و تبسمی کرد چنانکه گوئی میخواهد از کسی تشکر کند ، پیش خود فکر کردم مثل اینکه ما کنار خیابان دیک حلیمی بارگذاشته باشیم و از او بخواهیم بیاید حلیم میل کند ، او هم با وقاری خاص از ما تشکر کند که : نوکرتم ، فعلای میل ندارم !

مرد میانسال که از رفتار راننده شاکی شده بود ، با عصانیت فریاد زد : بر پدرت لعنت ، بعد رو بمن کرد و گفت : تقصیری ندارند ، شکمشان سیراست ... بر پدر همگیشان لعنت ...

به هر حال نیم ساعتی میگذشت که آنجا ایستاده بودیم . حالا چند نفر دیگر هم به ما اضافه شده بودند ، سرمای آنروز آزار دهنده تر از روزهای قبل بود ، کم کم و نگرانی از تاخیر بمحل کارهم ، برمیگلات مسافرین افزوده میشد . در طول این مدت چند تاکسی دیگر از مقابلمان گذشته بود ولی بعلت پریودن جائی برای مسافر تازه

و بعد با خود فکر کردم : الان راست بر صندلی تکیه داده ، تحت تاثیر هوای گرم داخل ماشین قرار گرفته و برای مسافرین میگوید محب دوره و زمانهای شده ، خجالت هم نمیکشند ... راستی که جوان هم اگر بود ، در دوره ما ، آنوقتها جوانهایش هم تربیت داشتند و هم معرفت ... بدنبال این فکر تسمی زدم و آرام شدم .

در این لحظه یک تاکسی خالی آمد ، در یک آن پنج نفر برآن سوار شدیم ، راننده تاکسی که ظاهرا بیش از پنجاه سال داشت و مردی بود لاغر اندام ، با چهره‌ای بشاش ، پس از ورودمان به اتومبیل ، محترمانه بنا سلام کرد و به راه افتاد .

به آرامی بر صندلی اتومبیل تکیه داده بودم و حالت راننده را در نظر داشتم ، رفتارش توأم با متناسب و وقاری خاص بود .

سرانجام یک تاکسی که دوچاری خالی داشت بما تزدیک میشد ، مسافرین که از زن و مرد در یک ردیف ایستاده بودند ، با عجله خود را آماده اعلام مقصد میکردند ، هر کسی مقصد خود را میگفت و راننده با مهارتی خاص مسافرین خود را از میان صدای های گوناگون و تقریبا همزمان تشخیص میداد .

یکی از مسافرین که مقصدش پیج شمیران بود سوار شد ، منهم خوشحال از گیرآوردن تاکسی بدنبال اعلام مقصد خواستم سوار شوم که پیرمردی با عصبانیت تندای بمن زد و در حالیکه بر تاکسی سوار میشد ، با نگاهی خشمکین و حق بحانب گفت : آقا ، خجالت بکش من از صبح سحر تا بحال اینجا هستم ، شما حالا از راه رسیده‌ای میخواهی سی نوبت سوار شوی ؟ برای جوانی مثل شما این کارها خجالت دارد !

من که هرچه فکر میکرم یادم نمیآمد کسی قبل از خودم آمده باشد و میدانستم که او همین چند دقیقه بیش آمده ولی از آنجهت که بر ناراحتیش افزوده نشود و احترام سالمندیش حفظ شده باشد ، از سرراحت کنار کشیدم . با خود فکر میکرم : درست است که دروغ میگوید و بی نوبت سوار میشود ولی رویه‌مرفته ممکن است زیادهم مقصرا نباشد ، چون او پیرمرد است و کم طاقت ، طبیعتا نه حال و حوصله انتظار کشیدن بیش از حد را دارد و نه قدرت سریا ایستاندن در این سرمارا

داد : خدا را خوش نمی‌آید توی این سرما
اینجا منتظر بماند . ما باید در این موقعیت
حنگی بهم کمک کنیم ، انشاءالله که صدام
بزودی سرگون می‌شود .

مرد میانسالی که قبلاً به او اشاره شد ، و
اکنون باما بود ، در تائید راننده گفت :
خدا پدر شما را هم بیامرزد ، راستی راستی
که شما انسانید .

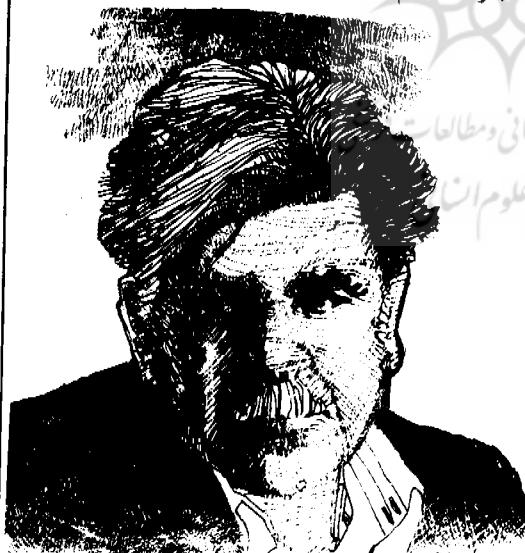
اتومبیل کنار پای آن جوان توقف کرد . او
ابندا میخواست سوار شود ولی وقتی که دید
ظرفیت کامل است ، کمی خود را عقب کشید
و با تردید گفت ، شما که جای خالی
ندارید ؟ !

ما در حالیکه جائی برایش باز میکردیم ،
گفتیم : اشکالی ندارد ، شما هم بفرما سوار
شو ، راننده با لحنی گرم و پرمحبت گفت :
بفرما جاتم ، شما میهمان این آقابان هستی .

پس از طی مسافتی ، فردی که در نزدیکی
یک چهار راه ایستاده بود نظرم را جلب کرد
جوانی بود حدوداً بیست ساله ، کت و شلوار
نازک و نیمدار و بلوزی بافتی بر تن داشت .
او که از سرما قوز کرده و دستهای خود را بغل
زده بود ، بیصرانه در انتظار رسیدن یک
تاكسی خالی ، این پا و آن پا میکرد . چند
متری با او فاصله داشتیم که راننده از سرعت
خود کاست ، نگاهی به عقب انداخت و با
مهریانی گفت : اجازه میدهید این جوان را
هم عقب سوار کنیم البتہ میدانم که ظرفیت
کامل است ولی اگر اجازه بدهید ، میهمان
شما باشد

ماکه از این عمل انسانی راننده همگی
خوشحال بودیم با گرمی تمام از این کارش
استقبال کردیم .
اوهمانطورکه بسمت پسر جوان میرفت ادامه

بقیه از صفحه ۳۹

اینکه خلاف آن ثابت شود .
(ارتباط با اعمال حیاتی)
۲- درد مربوط به پرده جنب :

هر دو ریه را پرده‌ای بنام " جنب " پلور احاطه کرده است ، و آنها را به سطح داخل قفسه سینه می‌چسباند ، اگر میکروب و عفونت از طریقی باین پرده برسد ، این پرده ورم میکند و شخص به " ذات الجنب " مبتلا میشود ، امروزه این بیماری را (پلور) میگویند . (میکروب و عفونت معمولاً هنگام سرماخوردگی‌های شدید ، یا عفونت‌های ریوی باین پرده میرسد) درد دراین بیماری سطحی و خیلی شدید است و بیمار احساسی شبیه به فرو رفتن چاقو به سینه‌اش مینماید نکته مهم اینکه این درد ، با حرکات تنفسی شدید مثل تنفس عمیق ، سرفه ، خنده ، شدت میباید (ارتباط با اعمال حیاتی)
ج : در قسمت شکم :

باقیه در شماره آینده اصول و مبانی نیست .

- کوشش و تلاش برای کسب ابزار لازم جهت اینکونه حیات است .
- از همه پدیده‌ها ، حرکتها میتوان برای زندگی پند گرفت .
- جهان با همه وسعت کتاب گسترده آفرینش است .
- وظیفه انسان تلاش و تعمق در آن برای کشف اسرار و بهره مندی از آن برای ادامه حیات است .
- آدمی در سایه تربیت میتواند به آن درجه از کمال رسد که از ملک هم پران شود .
- برنامه تربیت نا پایان دوره حیات را شامل است .

۱- آپاندیسیت - آپاندیس عضو کوچکی است باندازه انگشت کوچک دست ، که در ابتدای روده بزرگ واقع شده است که محل اتصال روده باریک به روده بزرگ ، در قسمت ربع راست و پائین شکم قرار دارد .
در حال طبیعی کار مهم و شناخته شده‌ای انجام نمیدهد ، این عضو ممکن است بعلتی عفونت یابد و میکروب از راه روده ، و یا خون بحدار آن نفوذ کند ، و باعث تورم و آماس

باقیه از صفحه ۲۴

مشود .

این بیماری " آپاندیسیت " نام دارد (وقتی ایست با خرا اسمی اضافه شود ، نشانه آماس و عفونت و بیماری آن عضو میباشد) .
درد ، در آپاندیسیت تقریباً دائمی است و اکثراً در ربع تحتانی سمت راست شکم قرار دارد و فشار دراین ناحیه دردناک است .
و بیماری توان باتب و استفراغ میباشد .